

Venstre, behøver at være ængstelig; fra mit Partis Side vil der ikke komme Forslag om Bestemmelser, der krænker andre Borgeres berettigede Interesser. Som vi kræver, at enhver, der arbejder, bør have rimeligt Udbytte af sit Arbejde, saaledes kræver vi ogsaa, at de, der anbringer Kapitaler enten i Ejendomme eller i andre Virksomheder, faar et rimeligt og fornuftigt Udbytte af deres Penge.

Men saa føjede det ærede Medlem til, at det private Initiativ virkede før 1916 ganske fortrinligt. Jeg maa indrømme, at denne Udtalelse forbavsede mig i allerhøjeste Grad. Har det ærede Medlem da ganske glemt, hvad der skete i 1906—07—08—09—10, da vi havde den store Katastrofe paa Boligomraadet, da en stor københavnsk Bank, Detailhandlerbanken, likviderede paa Grund af sine Tab, en Periode, hvor der i en Aarrække stod mellem 8 000 og 11 000—12 000 Lejligheder ledige her i Hovedstaden? Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er det, at det private Initiativ virker fortrinligt, at saa mange Lejligheder stod ledige, at saa megen Kapital gik tabt paa Grund af Mangel paa Forrentning? Jeg synes, at Fortiden taler sit klare Sprog, der fortæller, at det private Initiativ tværtimod har virket ganske overordentlig slet, at det havde været en Lykke ikke alene for Kapitalen, men for hele vort Samfund, for alle Landets Borgere, hvis vi gennem en langt, langt længere Periode havde haft en Boligregulering, saaledes at Tilbud og Efterspørgsel havde svaret til hinanden paa en fornuftig Maade.

I Slutningen af sit Foredrag kom det ærede Medlem ind paa, at der i Københavns Kommune havde raadet en vis Uvillie mod Parcelbyggeriet. Jeg maa protestere mod denne Udtalelse. Der har, mig bekendt, ikke i Københavns Kommune hersket nogen Uvillie imod Parcelbyggeriet, men der har, hvad Parcelbyggeriet angaar, været ganske overordentlig vanskelige Forhold til Stede, Vanskeligheder, som det har taget lang Tid og meget Arbejde at komme ud over. Ærede Medlemmer, som færdes lidt i Hovedstadens Periferi, i Omegnen af København og Frederiksberg Kommuner, vil sikkert ved Selvsyn erkende, at der udenom Hovedstaden igennem de sidste 10 Aar er foregaaet et Parcelbyggeri af overordentlig

stor Betydning. Men det er rigtigt, at der i adskillige Tider har været klaget fra de Mennesker, som ønskede at opføre Parcelbygninger, over den Maade, deres Sager blev behandlet paa. Jeg kan sige her, ikke mindst til Oplysning for det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), at denne Sag er blevet grundigt undersøgt af Magistratens 2den Afdeling, og gennem Ritzaus Bureau er det meddelt, at Magistratens 2den Afdeling med meget kort Varsel har ekspederet alle de Sager, som er indgaaet til Boligkontorerne i denne Afdeling. Derhen har man ikke nogen som helst Grund til at rette Klagerne. Men der er et andet Sted, som man maaske med nogen Grund kunde rette Klage imod, og det er Magistratens 4de Afdeling. Den ledes desværre ikke af en socialdemokratisk, men af en konservativ Borgmester. Dog skal jeg ikke rette nogen større Bebrejdelse mod ham, fordi han har virket under de aller- allervanskeligste Forhold paa dette Omraade. Parcelbyggeriet har ikke været organiseret paa nogen god Maade. Der er kommet Andragender fra enkelte Mænd eller fra enkelte smaa Foreninger om Parcelbyggeri saa her og saa der. Der laa en 5—6 Huse her i Vest, og en halv Snes Stykker der i Øst. Det betyder meget store Forarbejder med Hensyn til Anlæg og Regulering af Veje, Anlæg af Kloaker, Nedlægning af Vand-, Gas- og Elektricitetsledninger. Hele dette store Arbejde maa gøres, før Byggetilladelsen kan gives med god Samvittighed, og det maa naturligvis tage sin Tid. I den allersidste Tid er man paa Grund af Bolignøden kommet ind paa — jeg synes i for stærk en Grad — at se bort fra disse Krav. Jeg tror ikke, det er til Gavn for dem, der bygger, naar de kommer til at leve under højst primitive Vejforhold og hygiejniske Forhold, som Tilfældet vil blive, naar disse Bestemmelser svækkes. Paa Grund af de af mig omtalte Forhold har det været saa vanskeligt med Parcelbyggeriet, men nogen som helst bevidst Uvillie fra Københavns Kommunes Side har der ikke været, hverken fra den ene eller den anden Afdeling.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg udtaler Haabet om, at et Flertal af dette høje Tings Medlemmer maa kunne vindes for Forstaelsen af denne Lovs Betydning